

PACHOLÍK, Tomáš, *Pražské jaro a srpen 1968 na Českobudějovicku*. Diplomová práce PF JU, České Budějovice 2011, 128 s. (včetně příloh).

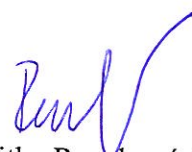
Posudek oponenta:

Události roku 1968 jsou stále vnímány jako velmi blízká minulost, kterou je obtížné především z pozice jejích pamětníků jednoznačně a objektivně hodnotit. Až nyní se začínají objevovat práce z pera mladší generace historiků, které interpretační rámec „pražského jara“ mírně posouvají. Pozornost je však především věnována „velkým“ politickým událostem, aktérům z ÚV KSČ a situaci v Praze. Regionální prožitek „pražského jara“ a následné okupace tak zůstává stále poněkud opomíjen a výjimku v tomto případě bohužel netvoří ani Českobudějovicko. A právě tento nedostatek se svou diplomovou prací pokusil napravit Tomáš Pacholík.

Práce je rozčleněna do tří větších kapitol, které odpovídají sledu událostí od lednového pléna ÚV KSČ až do srpna 1969, čtvrtá kapitola je pak zaměřena na komparaci výpovědí šesti pamětníků, které se autorovi podařilo získat. V práci jsou tak rovnoměrně zastoupeny dva možné pohledy na události daného období – pohled obecný, politický a pohled privátní. Autor pracoval s celou řadou dosud nedůsledně využitých archivních pramenů (zápisy z jednání Krajského výboru KSČ, Městských Národních výborů, pokyny Krajské správy SNB, ale i městské kroniky), s dobovým regionálním tiskem a již zmiňovanými výpověďmi pamětníků, které podrobil pečlivé kritice. S jejich pomocí se mu podařilo rekonstruovat reakci regionálních politických složek a obyvatelstva na dubnové přijetí Akčního programu KSČ, ale i snahy o místní společenskou a politickou emancipaci mimo rámec Národní fronty (KAN, K 231). Tomáš Pacholík tak čtenáři zprostředkovává celou řadu nových informací, které charakterizují Českobudějovicko jako politicky tradicionalistický a opatrný region, reprezentovaný konzervativními politiky KSČ, do něhož společenské uvolnění a s ním související změny pronikaly jen velmi pomalu. Bohaté informace by snad jen měly být v textu podány přehledněji, v některých případech jsou fakta poněkud rozdrobená a vyžadují větší čtenářskou pozornost. Za velmi metodologicky zajímavou pak považuji poslední čtvrtou kapitolu, v níž se diplomant pokusil prostřednictvím komparace šesti výpovědí pamětníků (čtyři si bohužel přáli zůstat v anonymitě) nalézt shodné a odlišné rysy vnímání dobových událostí v závislosti na věku, rodinném zázemí a profesním zařazení a rekonstruovat tak jakýsi univerzální dobový zážitek. Tento způsob interpretace by se jistě mohl stát východiskem pro další diplomantovu vědeckou práci.

Diplomová práce je napsána poměrně čtivým jazykem a díky pečlivým finálním úpravám se v ní nevyskytují prakticky žádné překlepy a gramatické chyby. Jistě by bylo možné poněkud upravit vnitřní obsahové členění kapitol a zvýšit tak jejich přehlednost, ale tato výtka nikterak neubírá práci na jejím vědeckém přínosu. Proto je mi potěšením doporučit ji k obhajobě a hodnotit ji jednoznačně stupněm

v ý b o r n ě.

PhDr. Jitka Rauchová, Ph. D.

České Budějovice 23. května 2011